

Του Δράμαλη

Φύσα, μαΐστρο δροσερέ κι αέρα του πελάγου
να πας τα χαιρετίσματα στου Δράμαλη τη μάνα.
Της Ρούμελης οι μπέηδες του Δράμαλη οι αγάδες
στο Δερβενάκι κείτονται στο χώμα ξαπλωμένοι.
Στρώμα 'χουνε τη μαύρη γης, προσκέφαλα λιθάρια
και γι' απανωσκεπάσματα του φεγγαριού τη λάμψη
Κι ένα πουλάκι πέρασε και το συγορωτάνε:
-Πουλί πώς πάει ο πόλεμος το κλέφτικο ντουφέκι;
-Μπροστά πάει ο Νικηταράς, πίσω ο Κολοκοτρώνης
και παραπίσω οι Έλληνες με τα σπαθιά στα χέρια.
Γράμματα πάνε κι έρχονται στων μπέηδων τα σπίτια.
Κλαίνε τ' αχούρια γι' άλογα και τα τζαμιά για Τούρκους
κλαίνε μανούλες για παιδιά, γυναίκες για τους άντρες.